

"Korsfæstelsen"

Året er 2010. Jeg er blevet enke

Min elskede mand glider stille ind i bevidstløsheden og 10 minutter senere er han død i mine arme på sofaen i vores stue en tidlig morgen. Den mest vidunderlige epoke er slut i mit liv. En dans på roser er forbi.

Familie og venner kommer i mit hjem. Stille gå de en efter en, ind i soveværelset hvor min mand ligger lige så stille. Der er en ophøjet atmosfære, og stor fred i huset. Med kærlige stemmer, taler vi sammen. Nogle timer går og bedemanden kommer og aftaler det praktiske. Mange mennesker er efterhånden samlet i stuen og i haven.

Nogle år tidligere, var min mand og jeg sammen med nogle venner, nede og besøge en maler på han bopæl. Han er som jeg meget betaget af havet og maler de smukkeste oliemalerier af hav og natur. Jeg er sømandens datter, og har købt min faders gamle fiskerhus, der ligger lige ud til havet.

Mågerne kommer tit forbi, for naboen er fisker og fodre mågerne på Klinten. På grund af mågerne, begyndte jeg at samle på det gamle mågestel her i mit sommerhus, og har igennem flere år købt én ting af gangen. Nu står vi her hos maleren og jeg vil købe et maleri af en flok måger der flyver op i en spiral dannet af vinden. Men min mand siger nej! Han køber ikke noget uden at få en rabat! Ude på vejen står jeg efterfølgende og mugger, for jeg ville gerne have haft maleriet. "Det er snart min fødselsdag, så jeg ønsker mig maleriet i fødselsdagsgave," siger jeg så. Min mand går ind til Maleren igen og kommer efter en tid, grinende ud med maleriet under armen, som han har købt med rabat!

Klokken er efterhånden blevet 2 om eftermiddagen. En ven kommer ind fra haven og siger: "Kom ud og se! Der er fyldt af måger!" Himmelen over huset er fyldt at hundredevis, måske tusinde måger, der cirkler helt nede ved vores hustag og højere og højere op i en spiral dannet af vinden. Min mands sjæl trækker i Lyslegemerne og gør klar til at forlade Jorden, for at begive sig til kærlighedsriget. Dette er hans sidste farvel til mig, med tak for alt. Højere, og højere flyver de mange måger. Til sidst er de kun små prikker på den blå himmel, og så er de også borte.

Nu ligger han under 13 ½ stk. hvide roser, en for hvert et år, vi fik sammen. Den gamle kirke i Valensbæk er fyldt til bristepunktet med mennesker. Mange står op, for der er ikke siddepladser nok. Han var vellidt og elsket af mange. Med sin flid og sit positive væsen, sagde han aldrig nej, når man bad ham hjælpe sig. Multimand blev han også kaldt. Meget dygtig med sine hænder var han.

Præsten Julie, får sagt de smukkeste ord, som jeg stadig kan høre i mine øren. Jeg bryder for første gang helt sammen, og må have hjælp af præsten for at komme ned af den lange, lange kirkegang. Min mands guldkæde hænger tung om min hals. Han har bedt mig om at gå med den, når han var væk. Vi talte om døden, og hvad jeg skulle gøre, når han ikke var der mere. Jeg ser op en enkelt gang, og opfatter kun et af de mange ansigter i den fyldte kirke. Min søde chef er også mødt op. Jeg har taget orlov, for at passe min mand, der ønskede at dø hjemme. Han fik konstateret lungehindekræft 9 måneder tidligere og han vidste, at han ville dø snart af denne meget smertefulde sygdom.

Min have fyldes efterfølgende af mere end 100 mennesker, og vi taler om det dejlige menneske du var. "I lys og kærlighed fra Edith" står der på silkebåndet ved blomsterne på de ukendtes, der hvor du ville ligge. Jeg elskede dig højere end mit eget liv!

Otte dage senere rydder jeg klædeskabet. Det skal flyttes for værelset skal lejes ud, så jeg kan få råd til at blive boende i huset.

Der ligger det!

Under soklen i skabet. Beviset - eller snarere vidnesbyrdet om et dobbeltliv. Breve og fotografier, regninger fra hoteller, brochure og sex-legetøj, som jeg ikke kender. Chokket er lammende og jeg ender på Glostrup Sygehus med et hjerteanfald, natten op til min fødselsdag. Hele mit system lukker fuldstændigt ned.

Jeg var din lille helgenen - troede jeg,

Jeg elskede dig, passede og plejede dig, helt alene om opgaven, følte jeg, selvom det teamet fra Dia-konissestiftelsen på Frederiksberg, sygeplejere og min vidunderlige læge, Jørgen var guld værd for mig i disse så svære måneder.

Du min store kærlighed, og jeg, blev som en symbiose – eller – var det kun noget jeg følte? du bar mig på hænder i 13 ½ år. Nu ser jeg, at du også bar på andre. Sådan tænker jeg. Følelsen af, at jeg bliver korsfæstet er total. Din guldkæde der hænger om min hals, føles som en tornekrans, der skærer ind i mit kød. Jeg tænker på din familie og venner. Vidste de det alle? – kun ikke jeg? Ligesom Jesus,

der hånedes, da han går igennem Jerusalems gader mod Golgata, sådan er min smerte. Hvem kendte til dette bedrag? Nogle af mine naboer, med sikkerhed! Hvem kunne jeg nu se i øjnene? Og hvem kunne jeg nu have tillid til. Du tog alt fra mig på få minutter. Jeg begyndte at forstå en anden sammenhæng i de problemer, vi mødte på vores vej. "Min Gud! Hvorfor har du forladt mig?" Jeg fik ikke lov at heale dig. Al energi blev blokkeret. Nu ved jeg hvorfor. Min korsfæstelse er total!

Jeg bryder igen totalt sammen. Men Julie, den sødeste af præster, kommer ilende mig til undsætning. Hun "salver" mine hænder og beder sammen med mig. Min bedste veninde Grete -og Eva "vasker mine fødder" og Grete gyder håb om, at efter korsfæstelsen – så kommer opstandelsen.

Jeg går til Mads,(www.soulvision.dk) som er sjælsterapeut og konsulent, for jeg er som en såret løvinde, der kun har lyst til at dræbe alle i sin nærhed. Jeg må have hjælp. Han sætter mit æterlegeme på plads. Chokket har fået det ud af balance. Han laver en eksorcisme, for en formørket sjæl, suger al min energi. Han healer mig – og taler med mig, med skarpsindig forståelse. Jeg bliver repareret i celler og sjæl og bliver næsten ny igen.

Jeg beslutter at rejse mit hoved, og se alle folk lige ind i øjnene. Det eneste jeg har gjort, er at elske, med hele mit hjerte og hele min sjæl. En betingelsesløs kærlighed. Jeg har fundet den sande værdi af den "neutrale kærlighed" – et begreb jeg stødte på hos Sai Baba og ikke forstod.

Alle løgnene og bedragene, får han ikke lov at tage med sig i graven. Jeg beslutter, at jeg ikke vil bære på den byrde resten af mit liv. Jeg vælger at kaste lys på løgner og prøver, at mobiliserer al den kærlighed jeg kan i processen, hvor sorg, vrede og bitterhed, blander sig i mit flossede sind. Men det ender alligevel med, at hans børn og børnebørn og vores fælles venner giver mig dødsstødet. De vil ikke have noget med mig at gøre. Kan vel ikke forstå, hvorfor jeg reagerer som jeg gør. For jeg siger ikke sandheden på dette tidspunkt. Kun ganske få personer, fortæller jeg min smerte. Det er nu 4 år siden. Og nu er jeg stærk nok til at sige det højt. Men her midt i smerterne føler jeg at jeg igen er helt alene. Men jeg bliver aldrig mere bange.

Kun 14 dage efter hans bisættelse, beslutter jeg at forlade Danmark, familie og venner. Helt alene rejser jeg til Kretas kyst for at svale mit brændte hjerte.

Jeg køber en afbudsrejse, den eneste plads jeg kan få, er på et hotel, hvor jeg så står dagen efter i receptionen og venter på min nøgle. På vægen er flere billeder af måger bag receptionisten. Hele min tur til øen, skal vis sig at være fyldt af symbolik.

Han ser lidt forundret på mig, fordi jeg kommer alene. Men værelset jeg har booket er det sidste han har tilbage, så med nøglen i hånden, går jeg ene ned til hotellets bedste suite, som består af to lejligheder, der er slået sammen, tre terrasser i alle retninger mod havet, sol og sval skygge. På en væg hænger et stort fotografi af 2 måger der flyver over havet. Den ene har hætte på, den anden er hvid som sne.

Havets bølger, slår ind på Kretas kyst, medens sollyset, får sandet til at glimte som diamanter. Livet er hvad du gør det til! Dine tanker er skabene, det du vælger at se, er det du ser. Jeg har elsket –og følt mig elsket! Betingelsesløst i næsten 14 år. Det kan ingen nogensinde tage fra mig. Jeg beslutter at jeg vil prøve at huske alt det smukke – og alt der lå i mørke, er nu badet i lys. Mine omgivelser kan vælge at stå med mig i lyset eller vende lyset og mig ryggen og gå tilbage i mørket. Vi er alle frie sjæle.

Efter opstandelsen på Kreta, blev jeg sat fri.

”Lyset skal sætte dig fri”

